

Islamisme er racisme

Berlingske Tidende, 11. september 2008: Islamismen som ideologi er i dag en større trussel mod demokratierne end den voldelige terrorisme, som al-Qaeda har været eksponent for. Nu skal vi simpelthen vågne op.

Af Naser Khader

Det er i dag syvårsdagen for angrebet på World Trade Center i New York.

Mindst 2.986 mennesker mistede livet i terroranslaget, som blev planlagt og udført af Al Qaeda. Tragedien kom som et chok for den frie og demokratiske verden.

Svaret kom prompte. Kampen mod terror blev startet, og også Danmark meldte sig blandt de nationer, som besluttede sig for at stille op og bekæmpe den ondskab, som terrorismen er udtryk for.

Her på syvårsdagen for 11. september 2001 må vi se i øjnene, at kampen mod terror ikke er vundet. Den er dog heller ikke tabt. Det er nærmest uafgjort.

Samtidig må vi se i øjnene, at mens den demokratiske verden med sin overlegne våbenmagt har evnet at holde terroristerne stangen, så har vi svigtet på en anden front.

Der er en kamp som vi ikke på samme håndfaste måde har taget op. Det er kampen mod politisk islam. Islamisterne er i dag stærkere end nogensinde før. Mens vi skyder mod terroristerne i Afghanistan og andre steder, vinder islamisterne flere og flere sjæle for deres sag. Både i den arabiske verden, ude i de muslimske lande i Asien og blandt de muslimske mindretal i de vestlige lande. Overalt er islamisterne i fremgang. Deres indflydelse i internationale organisationer, i det internationale erhvervsliv og gennem islamisk lobbyisme på alle niveauer vinder frem dag for dag.

Islamismen som ideologi er i dag en større trussel mod demokratierne end den voldelige terrorisme, som al-Qaeda har været eksponent for. Nu skal vi simpelthen vågne op.

I takt med at islamisternes får fastere fodfæste i flere og flere lande, undertrykkes de værdier, som vores soldater kæmper for blandt andet i Afghanistan. Ytringsfriheden er det første, der ryger. I samme omgang religionsfriheden. De samfund, som bekender sig til sharia'en, ophæver uden blusel grundlæggende frihedsrettigheder for borgerne og indfører diskriminerende love mod etniske og religiøse mindretal med henvisning til religiøse doktriner.

Islamismen er vor tids racisme. Klarere kan det ikke siges. Og som sådan bør en samlet demokratisk verden vende sig imod islamismen - ikke for at søge dialog og forståelse, men med afvisning og konkret modstand. Senere på året holder FN en konference om racisme. Durban II konferencen i Geneve.

Selvom konferencen på linje med den første Durban konference vil blive kuppet af de islamiske lande til støtte for sharia, har den danske regering valgt at deltage. Andre lande blandt andet Canada boykotter konferencen. Når nu Danmark deltager, så bør lejligheden benyttes til at sætte hårdt imod hårdt.

Jeg mener, at den danske regering på Durban II konferencen burde tage initiativ til blandt de demokratiske lande at få opbakning til en fordømmelse af politisk islam som en racistisk ideologi.

Vi skylder os selv og vores soldater, som med livet som indsats kæmper den anden kamp mod terror på slagmarken, at vi på de bonede gulve til konferencer i det internationale samfund handler ligeså håndfast og principfast imod islamismen.

Islamisternes overgreb og trusler mod forfattere, tegnere og andre intellektuelle, der udfordrer deres monopol på den rette lære griber om sig og tager til i styrke. Vi har det herhjemme inde på livet med truslerne mod tegneren Kurt Westergaard. Det foregår over hele verden. For nylig havde jeg ved en konference i Frankrig om emnet lejlighed til at møde nogle af ofrene for islamisternes trusler. Det var de modige, der stod ved deres religionskritik - og derfor må leve et liv med sikkerhedsvagter og usikkerhed for dem selv og deres familier.

Det er på tide, at vi tager fløjlshandskerne af og siger det rent ud: Der er religionsudøvelse, som ikke er foreneligt med grundlæggende menneskerettigheder. Islamismen er én af dem, og den bør derfor bekæmpes.

Det nytter ikke at fortsætte med at slå taliban-krigere tilbage på slagmarken i Afghanistan, hvis vi ikke sætter ind på den anden front samtidig. Hvis vi taber sjælene til islamisterne, taber vi også kampen mod terror til sidst. Demokratiet må lære at slå fra sig.